

ΕΤΟΣ 68ον

23 Φεβρουαρίου 2020

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 8 (3482)

Η ΠΡΟΣΔΟΚΙΑ ΤΗΣ ΑΙΩΝΙΟΤΗΤΑΣ

Τό βίωμα τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἐσχατολογικό. Ἐκ τῆ στιγμῆ πού ὁ Χριστός ἀναλήφθηκε στους Οὐρανούς, ἡ Ἐκκλησία δέν παύει νά περιμένει τήν ἐπάνοδό του στόν κόσμο. Αὐτή ἡ ἐσχατολογική προσδοκία ἐμφανίζεται μέ διάφορους τρόπους στους πιστούς κάθε ἐποχῆς.

«Σημεῖον ἀντιλεγόμενον» ὁ Χριστός

Ἕλληλοι περιμένουν τόν Χριστό ὡς ἐκεῖνον πού θά τοὺς ἀνταμείψει γιά τοὺς κόπους πού κατέβαλαν στόν κόσμο αὐτό, πού θά τοὺς δικαιώσει γιά τή μαρτυρία πού κατέθεσαν ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, γιά τήν πίστη, πού θά τοὺς ἀξιώσει νά ζήσουν αἰώνια μέ χαρά καί εὐτυχία. Ἕλληλοι περιμένουν τόν Χριστό ὡς τόν τιμωρό τῶν ἁμαρτιῶν τῶν ἀνθρώπων, ὡς ἐκεῖνον πού θά ἀποκαταστήσει τή θεία δικαιοσύνη στόν κόσμο καί πού θά κάνει νά διαγραφῆ ἀπό τόν ὀρίζοντα κάθε ἔννοια ἀδικίας καί κακίας. Ἕλληλοι, τέλος, περιμένουν τόν Χριστό ὡς τόν ἀγαπημένο, αὐτόν πού θά σβῆσει ἀπό τόν κόσμο τήν κατάσταση τοῦ χωρισμοῦ τῶν ἀνθρώπων ἀπό ἐκεῖνον καί θά καταστήσει τήν οἰκουμένη μιά διαρκή κοινωνία Θεοῦ καί ἀνθρώπων, χωρίς τόν φραγμό τῆς ἁμαρτίας νά στέκεται ἀνάμεσα στόν Δημιουργό καί τή δημιουργία.

Ἕκ τῶν ὅλων, ὅμως, καί ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι δέν τόν περιμένουν, εἴτε γιατί δέν πιστεύουν σ' αὐτόν, εἴτε γιατί δέν θέλουν νά ξαναέρθῃ, ἐπειδή διαβλέπουν ὅτι ἡ ζωὴ τους δέν ἔχει καμία σχέση μέ τίς ἐντολές του. Ἕκ τῶν ὅλων, καί ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι τόν πολέμησαν καί τόν πολεμοῦν καί πού ὁ ἐρχομός του θά ἀποτελήσει τή συντριβή τους. Ὅλες αὐτές οἱ κατηγορίες τῶν ἀνθρώπων ἐπιλέγουν ἢ τήν ἀδιαφορία ἢ τόν φόβο ἢ τήν ἀπιστία ἐναντί του. Θά προτιμοῦσαν νά μὴν ὑπάρχει ἢ νά μὴν ξανάρθῃ.

Ἡ ἀπάντηση στόν θάνατο

Αὐτή ἡ ἐσχατολογική προσδοκία, ἡ ὁποία ἀποτυπώνεται στό Σύμβολο τῆς

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. κε' 31-46)

Ἡ τελική κρίση

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὅταν ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἅγιοι Ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνον δόξης αὐτοῦ, καὶ συναχθήσονται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἀφοριεῖ αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, ὡσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων· καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων. Τότε ἐρεῖ ὁ Βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. Ἐπεινάσα γάρ, καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ ἐποτίσατέ με· ξένος ἦμην, καὶ συνηγάγετέ με· γυμνός, καὶ περιεβάλετέ με· ἡσθένησα, καὶ ἐπεσκέψασθέ με· ἐν φυλακῇ ἦμην, καὶ ἤλθετε πρὸς με. Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι, λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα καὶ ἐθρέψαμεν; ἢ διψῶντα καὶ ἐποτίσαμεν; πότε δὲ σε εἶδομεν ξένον καὶ συνηγόμεν; ἢ γυμνόν καὶ περιεβάλομεν; πότε δὲ σε εἶδομεν ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ ἤλθομεν πρὸς σέ; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Βασιλεὺς, ἐρεῖ αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων· Πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ καταραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ. Ἐπεινάσα γάρ, καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με· ξένος ἦμην, καὶ οὐκ συνηγάγετέ με· γυμνός, καὶ οὐκ περιεβάλετέ με· ἀσθενής καὶ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με. Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ καὶ αὐτοί, λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα, ἢ διψῶντα, ἢ ξένον, ἢ γυμνόν, ἢ ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐκ ἐποιήσαμεν σοι; Τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς, λέγων· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε. Καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Πίστewς μέ τῆ φράση «Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωῆν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος», ἀποτελεῖ πρόκληση γιὰ ὅλους, εἴτε πιστεύουν εἴτε ὄχι. Κι αὐτὸ διότι δίνει τὴν ὀριστικὴ ἀπάντηση στό ὑπαρξιακὸ αἰνίγμα τοῦ θανάτου. Χωρὶς τὴν ἀνάσταση τῶν νεκρῶν, πού ἡ Ἐκκλησία μας τὴν θεωρεῖ ἀδιάσπαστη μέ τὴ Δευτέρα Παρουσία, ὁ ἄνθρωπος θά νικιέται συνεχῶς ἀπὸ τὸν χρόνο καὶ τὸν θάνατο. Ἐπομένως, ἐάν πιστεύουμε στὸν Χριστό, τότε δέν μπορούμε παρά νά προσδοκοῦμε τὸν Δεύτερο Ἐρχομό του. Ἄν δέν πιστεύουμε στὸν Χριστό, ὁ θάνατος εἶναι τὸ τέρμα μας καί, ἐπομένως, ὅ,τι κι ἂν κάνουμε στὴν οὐσία θά εἶναι μάταιο, ἀφοῦ δέν θά ἔχει προοπτικὴ αἰωνιότητα. Θά εἶναι ἀρκετὸ ἴσως γιὰ νά μᾶς κάνει νά περάσουμε καλὰ στό «νῦν», ἀλλὰ δέν θά ἔχει «ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων».

Τὸ κριτήριον τῆς ἀγάπης

Ἡ ἀνατροπὴ πού κήρυξε ὁ Χριστὸς ἔγκειται στό ὅτι οἱ ἄνθρωποι θά κρι-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος: «Ὅταν δέ ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέ ὄλνν του τὴν δόξαν καὶ ὄλοι οἱ ἄγγελοι μαζί του, τότε θά καθήσῃ εἰς τὸν θρόνον τῆς δόξης του καὶ θά μαζευθοῦν ἐνώπιόν του ὄλα τὰ ἔθνη καὶ θά χωρίσῃ τοὺς μέν ἀπὸ τοὺς δέ, ὅπως ὁ βοσκὸς χωρίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τὰ κατσίκια, καὶ θά τοποθετήσῃ τὰ μέν πρόβατα πρὸς τὰ δεξιὰ του, τὰ δέ κατσίκια πρὸς τὰ ἀριστερά του. Τότε θά πῆ ὁ βασιλεὺς εἰς ἐκείνους πού θά εἶναι πρὸς τὰ δεξιὰ, “Ἐλάτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατέρα μου, κληρονομήστε τὴν βασιλείαν, ἡ ὁποία εἶναι ἐτοιμασμένη γιὰ σᾶς ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου. Διότι ἐπέίνασα καὶ μοῦ ἐδώκατε νὰ φάγω, ἐδίψασα καὶ μ’ ἐποίησατε, ξένος ἤμουν καὶ μ’ ἐπήρατε εἰς τὸ σπίτι, γυμνὸς ἤμουν καὶ μ’ ἐνδύσατε, ἀρρώστησα καὶ μ’ ἐπισκεφθήκατε, εἰς τὴν φυλακὴν ἤμουν καὶ ἤλλατε σ’ ἐμέ”. Τότε θά τοῦ ἀποκριθοῦν οἱ δίκαιοι καὶ θά ποῦν, “Κύριε, πότε σέ εἶδαμε νὰ πεινᾶς καὶ σ’ ἐθρέψαμε ἢ νὰ διψᾶς καὶ σ’ ἐποίησαμε; Πότε δέ σέ εἶδαμε ξένον καὶ σ’ ἐπήραμε εἰς τὸ σπίτι ἢ γυμνόν καὶ σ’ ἐνδύσαμε; Πότε σέ εἶδαμε ἀρρωστον ἢ φυλακισμένον καὶ ἤλλαμε σ’ ἐσέ;”. Ὁ βασιλεὺς θά ἀπαντήσῃ καὶ θά τοὺς πῆ, “Ἀλήθεια σᾶς λέγω, ὅ,τι ἐκάνατε εἰς ἕνα ἀπὸ τούτους τοὺς ἀσήμεντους ἀδελφούς μου, σ’ ἐμέ τὸ ἐκάνατε”. Τότε θά πῆ καὶ σ’ ἐκείνους, πού θά εἶναι πρὸς τὰ ἀριστερά, “Φύγετε ἀπ’ ἐμέ, καταραμένοι, σὴν αἰωνία φωτιά, πού ἔχει ἐτοιμασθῆ διὰ τὸν διάβολον καὶ τοὺς ἀγγέλους του, διότι ἐπέίνασα καὶ δέν μοῦ ἐδώκατε νὰ φάγω, ἐδίψασα καὶ δέν μ’ ἐποίησατε, ξένος ἤμουν καὶ δέν μ’ ἐπήρατε εἰς τὸ σπίτι, γυμνὸς ἤμουν καὶ δέν μ’ ἐνδύσατε, ἀσθενὴς ἤμουν καὶ φυλακισμένος καὶ δέν μ’ ἐπισκεφθήκατε”. Τότε θά ἀποκριθοῦν καὶ αὐτοὶ καὶ θά ποῦν, “Κύριε, πότε σέ εἶδαμε νὰ πεινᾶς ἢ νὰ διψᾶς καὶ νὰ εἶσαι ξένος ἢ γυμνὸς ἢ ἀσθενὴς ἢ φυλακισμένος καὶ δέν σέ ὑπηρετήσαμε;”. Τότε θά ἀποκριθῆ εἰς αὐτούς καὶ θά πῆ, “Ἀλήθεια σᾶς λέγω, ὅ,τι δέν ἐκάνατε εἰς ἕνα ἀπὸ τοὺς ἀσήμεντους τούτους, οὔτε εἰς ἐμέ ἐκάνατε”. Καὶ αὐτοὶ θά μεταβοῦν εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δέ δίκαιοι εἰς ζῶνν αἰώνιον».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

Θοῦμε μέ μοναδικὸ γνῶμονα τὴν ἀγάπν. Πόσο εἶδαμε στὸν ἀδελφὸ μας τὸ πρόσωπό Του. Ὅλα ὄσα φαίνονται ὡς καθήκοντα τοῦ πιστοῦ ἀνθρώπου, ὁ Χριστὸς, μέ ἐπαναστατικὸ λόγο, τὰ ἀφήνει σὴν ἄκρῃ. Ἄν δέν ἀγαποῦμε, ὄσο τυπικοί κι ἄν ἤμασταν σὴν ζωὴ μας σέ σχέση μέ τὰ ὄσα ὀρίζονται σὴν Ἐκκλησία, ἡ πορεία μας εἶναι «εἰς κόλασιν αἰώνιον».

Κι ἐδῶ ἀξίζει νὰ προβληματιστοῦμε. Ὅλα ὄσα ζητᾶ ἡ Ἐκκλησία νὰ τηροῦμε, σὴν πράξῃ ἀποτελοῦν τρόπους γιὰ νὰ μάθουμε νὰ ἀγαποῦμε καὶ νὰ παλεύουμε μέ κάθε τί πού μᾶς χωρίζει ἀπὸ τὴν ἀγάπν τοῦ Χριστοῦ. Τὰ μυστήρια, ἡ ἐλεημοσύνη, ἡ ἄσκηση, ἡ νηστεία, ἡ μετάνοια, ὁ ἐκκλήσιασμός, ὁ πόλεμος κατὰ τῶν λογισμῶν εἶναι μέθοδοι πού ὀδηγοῦν σὴν παιδεία τῆς ἀγά-

23 Φεβρουαρίου 2020: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ
«Μνεία τῆς δευτέρας καί ἐνδόξου παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ».
Πολυκάρπου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Σμύρνης († 166).
Ἦχος: γ΄ – Ἐωθινόν: Γ΄ – Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. ν΄ 8 - θ΄ 2 – Εὐαγγέλιον: Μτθ. κε΄
31-46.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 1 Μαρτίου, τῆς Τυρινῆς.
Ἀπόστολος: Ρωμ. ιγ΄ 11 - ιδ΄ 4 – Εὐαγγέλιον: Μτθ. στ΄ 14-21.

πης. Εἶναι τρόποι μέ τοὺς ὁποίους μαθαίνουμε νά παραιτούμαστε ἀπὸ τὸν ἐγωκεντρισμὸ μας καί νά ἀφήνουμε τὰ μάτια μας νά ἀνοίξουν γιὰ νά συναντήσουν τὸν ἄλλο. Ἐάν γίνουν αὐτοσκοπός, θά πάθουμε ὅτι θά πάθουν ἐκεῖνοι πού, ὄντας ἐξ εὐωνύμων, διαμαρτύρονται ὅτι δέν γνώρισαν τὸν Χριστό. Ἴσως τήρησαν τὰ τυπικά. Ὅμως ἡ καρδιά τους δέν ὀδηγήθηκε στὴν πορεία τῆς ἀγάπης, γιατί τὰ τυπικά ἔγιναν αὐτοσκοπός στὴ ζωὴ τους καί τρόπος φαρισαϊκῆς δικαίωσης. Ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν Χριστό δέν εἶναι θεωρία. Εἶναι ἀγώνας ζωῆς! Κι ἄς μὴ ἠησημονοῦμε ὅτι ζοῦμε μόνο μία φορά!

π. Θ. Μ.

Νέα ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Μητροπολίτου Ἀχελώου ΕΥΘΥΜΙΟΥ (ΣΤΥΛΙΟΥ)

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ 8ης ΗΜΕΡΑΣ

Ὁρθόδοξη Χριστιανικὴ Ἑσχατολογία

(Α΄ ἔκδοση, διαστάσεις 14Χ21 ἐκ., σελ. 248)

Ὁ θεολογικὸς λόγος περὶ τῶν ἐσχάτων, τῶν μελλόντων γεγονότων πρὶν, κατὰ καί μετὰ τὴ Δευτέρα Παρουσία, δέν εἶναι εὐκολοῦς οὔτε ἀκίνδυνος. Τὸ θέμα τῆς Χριστιανικῆς Ἑσχατολογίας εἶναι ὁ Χριστὸς καί ἡ θριαμβευτικὴ ὀριστικὴ νίκη του κατὰ τοῦ κακοῦ καί ἡ αἰώνια Βασιλεία του. Μὲ τὸ βιβλίον αὐτὸ ἀναδεικνύεται ὅτι τὸ κοσμοσωτήριον ἔργο τοῦ Χριστοῦ ὀλοκληρῶνεται καί τελειῶνεται μὲν κατὰ τοὺς ἔσχατους καιροὺς, ὀριστικοποιεῖται δὲ μὲ τὴν ἔναρξιν τῆς 8ης ἄχρονης ἡμέρας τῆς αἰώνιας Βασιλείας του.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 π.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, σὺν ὁποῖα περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλον ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξιν, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωσις, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τὸν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
